

ת"פ 20405/08 - מדינת ישראל נגד חנן עוזם

בית משפט השלום בכפר סבא

2016-08-15 ת"פ 20405 מדינת ישראל נ' עוזם

מדינת ישראל
בפני:

כב' השופט מיכאל קרשן
הנאשיה:

חנן עוזם
בגדי:

נגד
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשיה עו"ד דנית שושן ועו"ד ליאת שפיר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד רן עמר

זכור דין

1. הנאשם, חנן עוזם יליד 1991, הורשע על יסוד הודהתו בעבודות כתוב אישום מתוקן, ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אiomim, נהיגה ללא רישון נהיגה ונוהגה ללא ביטוח.

2. לפי עבודות כתוב האישום המתוקן, הנאשם הוא אחיה של נור אבו עלי (להלן - "המתלוננת"), אשר נישאה לעלי אבו עלי (להלן - "עליה"). כארבעה חודשים שעברו ליום 5.8.2015 רכשו המתלוננת וعلي רכב מסווג יונדי (להלן - "הרכב") אדם בשם מוחמד גזאו (להלן - "המתלונן"). במועד הרלוונטי עבד הנאשם בסניף יינוט ביתן במושב ינוב ומיעולם לא החזיק ברישון נהיגה.

ביום 5.8.2015 נכנסה המתלוננת לרכב וניסתה להניעו ללא הצלחה. המתלוננת התקשרה למטלון ואמרה לו שהרכב לא מניע. המטלון אמר לה שתANI את הרכב באמצעות כבלים, ושתגיע אליו למוסך הביתי של חברו ישראל טל (להלן - "ישראל") במושב ינוב על מנת שיבדק התקלה. המתלוננת הצליחה להניע הרכב בעזרת שכינה ונסעה ברכב לינוב. הנאשם, אשר היה אותה עת ברכב הסעות בדרכו למקום עבודתו, הבחן בנאשמת נוהגת ברכב. הוא התקשר למטלוננת, שאלה לאן היא נסעת ואמר לה לחזור לביתה בקלנסזה. בהמשך, ירד הנאשם מרכב ההסעות והלך אחר הרכב בו נסעה המתלוננת. המתלוננת הגיעו למוסך ביןוב והמטלון תיקן את התקלה. הנאשם הגיע למקום והבחן במטלוננת יצאת בנסיבות מהמוסך. הוא שאל אותה למעשייה במקום, לקח ממנה את מפתחות הרכב ואת הטלפון הנייד ונכנס אל המוסך, תוך שהורה לה להמתין לו בסמוך לרכב.

הנואם פגש במתלון, אמר לו "אני אהרוג אותך يا בוגד לא מתביש חכה תראה אתה בוגד", הכה אותו במכת אגרוף בפניו וגרם לו לחבלה באפו. כתוצאה מהמכתה דימם המתלון מאפו. למשך הגע ישראל וביקש מהנאום לעזוב את המקום. הנואם יצא לעבר המתלוננת, פתח את הדלת האחורי של הרכב ודחף את המתלוננת בכוח אל המושב האחורי ברכב. הנואם נכנס למושב הנהג ברכב, הניעו ונרג ברכב לבתו בטיבעה.

3. לחובתו של הנואם רישום קודם אחד מבית המשפט לנוער וחמש הרשעות קודמות. הנואם ביצע עבירות אלימות ורכוש. הרשותו الأخيرة של הנואם מיום 26.5.2015 ביצוע עבירה איומיים. עומדים לחובתו של הנואם מסר על-תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים והתחייבות בגובה 3,000 ₪ בגין עבירה זו.

4. בהתאם להסדר הדיני בין הצדדים התקבלו תסקירים מבחן בעניינו של הנואם. מהתסקרים עולה כי הנואם, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. שני הוריו של הנואם נפטרו. לאחר פטירת הוריו חוויה הנואם חווית נטישה, התדרדרות ושותות בחוסר מעש. הנואם החל את מעורבותו בפלילים בגין 14 והחל להשתמש בסמים בגין צער. מאז שנעצר הפסיק הנואם להשתמש בסמים ובדיקות שתן שנtan נמצאו נקיות. הנואם השתתף בקבוצה לעזרה בית משפט ארבעה חודשים בחסות שירות המבחן. ההתרשם הייתה כי הקבוצה משמעותית עבור הנואם. הנואם הודה ביצוע העבירות ונטול אחריות מלאה למעשייו. הוא פעל כמתואר בשל הפגיעה הנחיתת בכבוד משפחתו. הנואם מביע חרטה כנה. שירות המבחן התרשם כי למד את הליך הנדרש והעיר סיכוי שיקומו מוגברים.

שירות המבחן המליך בסיכוןו של דבר להעמיד את הנואם בבחן במשך שנה, תוך הארכת המסיר המותנה, על מנת לא לפגוע בפרנסתו כמספרס יחיד של משפחתו.

5. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנואם נע בין 8 ל-14 חודשים מסר לרצוי בפועל. היא עמדה על חומרת מעשי הנואם וחשיבותו לשוטם כמסר על-תנאי ארוך תלוי ועומד מעל בראשו. לדעת התובעת, המלצה שירות המבחן במקרה זה אינה הולמת את חומרת המעשים והוא עתרה לעונש באמצעות המתחם, כמו גם להפעלת המסיר המותנה במצבבר, הפעלת התחייבות ורכיבי ענישה נוספים.

6. ב"כ הנואם הציע מתחם עונש הולם משלו: בין מסר על-תנאי לשנת מסר בפועל. הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנואם, כמשמעותי מתקיימים. הנואם היה נתון במעצר בגין היליך הנוכחי תקופה של כחודש וחצה, ולאחר מכן היה נתון במעצר בית ממושך. הנואם התקשר בהסכם סולחה עם המתלון (נע/1) ולדעת ב"כ הנואם ראי במקרה זה לקבל את המלצה שירות המבחן במלואה.

הנואם בדבריו האחרון לעונש הודה שעשה טעות והנצל. לדבריו צרך סמים ומצבו התדרדר. היום הנואם נקי לדבריו מסמים ומעוניין להמשיך בטיפול.

דין והכרעה

7. בשל חשש לכבודה של אחותו פגע הנאשם בה ובאדם שכח חטאו היה שביקש לשיער לה לתקן את הרכב שמכר לה. המעשים שביצעו הנאשם עקב קנאותו לאחותו חמורים למדי, וכמתואר לעיל הם גרמו למתלוון חבלת גוף.

8. בהתחשב בערך החברתי המוגן המרכזי העומד בסיסו של העבירות המרכזיות בהן הורשע הנאשם (השמירה על שלמות הגוף), בנסיבות הביצוע הקונקרטיות וברמת העונישה הנוהגת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נع בין 7 ל-12 חודשים מאסר לריצוי בפועל, כעונש עיקרי.

9. הנאשם ביצע את המעשים בהם הורשע זמן קצר לאחר שנגזר עליו מאסר על-תנאי בן 6 חודשים. האמור בתסקרים לא שכנענו כי בעניינו של הנאשם יש לסתות מהכלל לפיו מאסר על-תנאי יש להפעיל.

למרות האמור, מצאתי כי מן הראו לסתות מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם לצרכי שיקום, באופן שייגזר עליו עונש שלא יהיה במאסר אחורי סורג וברית. כעולה מן התסקרים, הנאשם הפסיק לשמש בסמים, והוא משתמש בטיפול מועיל בחסות שירות המבחן. מסוכנותו של הנאשם פחתה והוא בר שיקום.

לענין מידת העונש הابتיה ביחסו גם את הودאותו של הנאשם באופן שחשך מזמןו של בית המשפט והסכם הסולחה אליו הגיע עם המתלוון (הגם שבמסגרת זו הנאשם לא נדרש לפצות את המתלוון).

10. שקלתי את טענות הצדדים ואת כלל הנסיבות. החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל בן 4 חודשים. אני מפעיל את עונש המאסר על-תנאי שגזר על הנאשם בית משפט זה (כב' השופט ע' פרץ) בת"פ 479-01-14 בחופף. **סעיף הכליר ריצה הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, במשטרת טيبة, החל ביום 10.11.2016.** על הנאשם להתייצב לריצוי העונש באותו מועד בשעה 00:00 שב"ס רמלה.

מאסר על-תנאי בן 3 חודשים, וה坦אי הוא כי במשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

הנאשם יפיצה את נפגע העבירה, ע"ת 11, בסכום של 2,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במצוירות עד ליום 1.1.2017, ויעבר לנפגע העבירה לפי פרטיהם שתמסור המאשימה עוד היום. ב"כ המאשימה תידע את נפגע העבירה כי נפסק פיצוי לזכותו.

אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהוגה במשך 4 חודשים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

עמוד 3

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ז, 05 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.